

UMJESTO UVODNIKA

Poštovani čitaoci,

Ovo je posljednji broj Muallima koji potpisujem kao glavni urednik. U prvom redu, zahvaljujem se Vama čitaocima. Svoju zahvalnost izražavam i svim autorima saradnicima u Muallimu. Zahvalnost dugujem i svim članovima Redakcije kao i Glavnom odboru Udruženja ilmijje IZ u BiH te Muharem efediji Hasanbegoviću i gospodinu Rifatu Fetiću.

U proteklih trideset šest brojeva, u periodu od 2000. do 2009. godine na stranicama Muallima objavili smo oko 500 tekstova koji se najvećim dijelom bave pitanjima vezanim za odgoj i obrazovanje. Nastojali smo, dakle, baviti se temeljima, modusima, mogućnostima, izazovima i značajem našeg islamskog odgoja i obrazovanja u porodici, džematu, mektebima, medresama, fakultetima, medijima, društvu u cjelini. To smo nastojali činiti islamski vjerodostojno, temeljito i konkretno, otvoreno i pluriperspektivistički. Koliko smo u tome uspjevali – to treba da ostane otvoreno pitanje: za buduću Redakciju na čelu s Mehom efendijom Šljivom, za vašu čitalačku i suradničku pažnju, za naredne brojeve Muallima. Jedno je izvjesno: Muallim nam treba. Jer, obrazovanje je naša temeljna dužnost, u obrazovanju je naša najveća šansa i izazov. Naši imami, muallimi, muallime, muderrisi, alimi moraju čitati i pisati. Samo tako možemo ispuniti našu odgovornost koja predstavlja naš temeljni poziv: našu pozvanost da čujemo i da se odazovemo. A to znači da dolazimo do riječi, da govorimo, da razgovaramo. I da u toj riječi dospijevamo do naših odgovora u kojima se konstituiramo kao ljudi i kao muslimani, kao zajednica i kao generacija. Prije i mimo toga nas nema, ne može nas biti.

Dževad HODŽIĆ

m